

Dževad Drino*

IN MEMORIAM

Prof.dr.sc MUSTAFA IMAMOVIĆ (1941.- 2017.)

Upravo u momentu štampanja Zbornika radova s naučnog skupa u čast 50-godišnjice rada, stigla nam je tragična vijest o smrti Profesora - kako smo ga, jednostavno, ali sa velikim P u izgovoru, zvali mi njegovi đaci, magistranti i doktorandi, našeg Profesora Mustafe Imamovića. Ostao je onaj svima poznati tupi osjećaj nevjerice i gubitka nekog svoga, nakon čega dolazi trenutak obamrsti, praznina, bol, i ono samopitanje- šta i kako dalje?

Prvo je sjećanje upravo na ovaj skup posvećen 50-godišnjici Profesorovog naučnog rada, kada smo na kraju konferencije dogovarali naredni susret za pet godina, a kada je, uz osmijeh dobacio iz prvog reda - *bez mene!* Okrenuli smo na šalu!

Bjelina papira traži odgovor - šta napisati, ostaviti poruku i svjedočanstvo drugima, a ostati onakav kakav je i sam bio - skroman i odgovoran prema drugima, jer nikada nije bio ljubitelj velikih riječi, a plitkih zamisli i ideja! Kritičan prvo prema sebi, a onda i prema drugima, uvijek sa snagom argumenata, a nikad s argumentima snage, kako na dženazi lijepo reče profesor Gazi Husref-begove medrese, Mustafa Spahić. Imamovića je uvijek krasila smjela misao, velika erudicija i širok zahvat u naučnom radu, te pažljivo traganje za sitnim česticama iz kojih je iščitavao dokumenta prošlosti i slagao svoje britke sinteze i analize. Iz njegovih dijela vidljivo je i njegovo sazrijevanje kao autora i znanstvenika; ponovno listajući sjajnu zbirku *Knjige i zbivanja* vidimo da je prve i najstarije radove posvetio djelima svojih nastavnika sa beogradskog Pravnog fakulteta (Dragoslava Jankovića, Alberta Vajs), a završio znakovito sa prikazom djela svoga doktoranda Edina Mutapčića.

255

Imamović nikada nije stavio svoj potpis pod depresivan zaključak Voltera i Gibona da je historija “*bilježenje zločina i ludosti čovječanstva*”, tražeći u povijesnim primjjerima proučavanja događaja u vremenu i prostoru, ankere za svoje sinteze i zaključke. Historijskopravna nauka Bosne i Hercegovine ostala je bez svog najznačajnijeg au-

---

* Prof.dr., Pravni fakultet Univerziteta u Zenici.

tora koji ju je uвijek promovisao kao kulturni međupojas u širim regionalnim, balkanskim i evropskim prostorima. Njegovi udžbenici su uвijek bili rado prihvaćeni i primjenjivani na svim pravnim fakultetima u Bosni i Hercegovini, ali i u širem okruženju, a historijsko-pravna Katedra Pravnog fakulteta u Sarajevu ostaje raditi pod rukovođenjem njegova učenika i asistenta, prof. dr. Enesa Durmiševića.

Svojim đacima i saradnicima je uвijek podvlačio izreku - *Vir boni est nescire facere iniurima* - osobina dobrog čovjeka je da ne umije činiti nepravdu, tražeći od svih nas dvije stvari - poštenje i rad, uz obavezu neprestanog usavršavanja!

Otišao si precima - *ad patres, aeternum vale*, vječni oproštaj Profesore!